

Lore S'Jongers

Al tijdens haar studies voelde Lore dat haar hart in het buitengewoon onderwijs lag, gevoed door de vele verhalen van haar mama die er zelf lesgeeft. Ze ontdekte snel zelf hoeveel liefde ze van de leerlingen krijgt. Twee jaar geleden stond ze al 4/5 voor de klas, in combinatie met de banaba voor buitengewoon onderwijs. Een pittig jaar, maar zeker de moeite waard. Sinds vorig schooljaar heeft ze haar eigen klas in type 2.

Wat wil ik?

Ik vind het heel belangrijk dat kinderen mogen ervaren wat de wereld te bieden heeft, elk op hun tempo en vanuit hun mogelijkheden. De manier waarop mijn leerlingen naar de wereld kijken, geeft me nieuwe inzichten. Ik heb zeven leerlingen in mijn klas. Dat geeft me de ruimte om stap voor stap hun leefwereld te verruimen. Dat doe ik samen met een sterk team van collega's, kinesisten, logopedisten en ergotherapeuten die mijn klas ondersteunen. We zorgen ervoor dat ze op hun niveau begeleid worden.

Waar sta ik voor?

Een warme en rustige klas waar elk kind mag groeien op zijn tempo. Ik vind het ook belangrijk om buiten de school te leren. Zo gaan we bijvoorbeeld op bezoek bij de brandweer wanneer dat binnen het thema past. Op die manier komt hun woordenschat echt tot leven. Ik heb een goede band met de ouders. Daaruit ontstaan mooie samenwerkingen. Toen we rond beroepen werkten, kwam een mama die kapster is naar school. Dat is heel laagdrempelig en met veel voelen en uitproberen konden ze die job ervaren. Haar kammen, scharen vasthouden en haarschuim voelen. Ze ontdekken alles op hun manier.

Waarover ben ik bezorgd?

Ik vraag me vaak af hoe de toekomst van het onderwijs eruit zal zien. Zeker met de rol van inclusief onderwijs en de veranderingen die nu al gebeuren. Het lijkt me lastig om mijn leerlingen te laten meedraaien in het gewone onderwijs. Zullen mijn leerlingen zich veilig voelen? Kan de nabijheid tussen begeleider en leerling gegarandeerd worden? In mijn kleine klas is er veel ondersteuning, maar ook rust, structuur en individuele begeleiding. Er is ruimte om elke kleine overwinning te vieren en in te zetten op stap voor stap grenzen verleggen. Wat als dit wegvalt? Dat maakt me ongerust.

TEKST
Sandy Demandt

FOTO
Caroline Julien

